

[Taanquist]

længere skulle ydes sygesikringstilskud til håndkøbsmedicin, selv når den blev ordineret af en læge.

Ministeren ville opnå en besparelse på 60 mill. kr., hvoraf de 40 mill. kr. ville ramme pensionister og kronisk syge, og hvoraf de resterende 20 mill. kr. sandsynligvis aldrig ville vise sig, for dem var der taget forskud på.

Der er grund til at påpege, at der ikke alene er tale om en besparelse, der rammer pensionister eller kronisk syge, men den rammer dem oven i købet på et tidspunkt, hvor de er specielt dårligt stillet, nemlig på et tidspunkt, hvor de på grund af sygdom eller aldersbetingede lidelser har brug for medicinen. En sådan besparelse kan socialdemokratiet ikke medvirke til.

Folketingets flertal har pålagt ministeren at ændre bekendtgørelsen, så pensionister og kronisk syge holdes skadesløse.

Så vidt jeg kan se af førstebehandlingen, mener folketingets flertal ikke, at ministeren har løst denne opgave, ikke mindst fordi forslaget ikke har fået tilbagevirkende kraft. Lovforslaget har i øvrigt fået en udformning, der næsten gør det umuligt at give det tilbagevirkende kraft.

Vi har alligevel været med til at stille et ændringsforslag, der giver lovforslaget tilbagevirkende kraft. Man kunne forvente, at der var et flertal for dette ændringsforslag, når man læser førstebehandlingen af lovforslaget, men det er der åbenbart alligevel ikke. Vi ender så med en lov, der er temmelig uadministrerbar, og som dårligt nok lever op til dagsordenens tekst.

Vi har både under forespørgselsdebatten, under førstebehandlingen af dette lovforslag og under udvalgsbehandlingen fortalt ministeren, at det, vi ønsker, er, at bekendtgørelsen af 22. marts 1984 trækkes tilbage. Det vil være den eneste rimelige reaktion på folketingsflertallets pålæg.

Skulle det være ønskeligt at ændre på tilskuddet til nogle mennesker, der strengt taget ikke har behov for tilskud, har vi anvist vejen. Enten kunne ministeren eller sundhedsstyrelsen henstille til lægerne, at de ændrer deres praksis med hensyn til at udstede recepter, eller man kunne have overladt til overenskomsparterne at finde frem til en løsning. Indenrigsministeren har jo tidligere vist, at det er en farbar vej.

Agerschou (SF):

Da indenrigsministeren stadig væk ikke har forstået det dagsordensforslag, der blev vedtaget den 12. april 1984, vil jeg gentage det for ministeren nok en gang.

Der stod:

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at kronisk syge og pensionister holdes skadesløse ved køb af de præparater, der er omhandlet i indenrigsministerens bekendtgørelse i Statstidende den 22. marts 1984, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Den dagsorden er ikke opfyldt med det forslag, ministeren har fremsat. Hvis dagsordenen skal opfyldes, er der ingen tvivl om, at det ændringsforslag, som socialdemokratiet og SF har stillet, skal vedtages. I modsat fald kan de to grupper, der er omtalt i dagsordenen fra den 12. april 1984, ikke holdes skadesløse. Der vil nemlig være gået godt 2 måneder, hvor de selv har skullet betale deres medicinudgifter, og det betyder i flere tilfælde, som vi har kendskab til, ekstraudgifter for de pågældende på op mod 500 kr. Det er altså en ekstraudgift, de pådrager sig, blot fordi de er syge og har brug for medicin.

Vi vil derfor meget indtrængende opfordre de radikale til at stå fast på den holdning, de havde dels ved forespørgselsdebatten, dels ved førstebehandlingen af dette forslag, og så stemme for ændringsforslaget.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Som jeg sagde ved første behandling, er det beklageligt, at der er opstået et tomrum siden udstedelsen af den omtalte bekendtgørelse, men vi må jo gå ud fra, at socialforvaltningerne i kommunerne klarer sagerne for dem, der virkelig er kommet i klemme i denne forbindelse.

Derudover har det radikale venstre fundet, at det væsentligste har været at få en afslutning i stedet for at lade borgerne vente yderligere på en afgørelse i sagen, og derfor vil vi stemme mod ændringsforslaget, men naturligvis for lovforslaget.

Lenger (VS):

VS vil stemme for ændringsforslaget fra SF og socialdemokratiet. Under forslagets første behandling var det jo også meget vigtigt for det radikale venstre. Den radikale ordfører lagde på det tidspunkt stor vægt på,